

Laidiens: 11.06.1999., Nr. 191/192

Kārtība, kādā bērnam, kurš cietis no prettiesiskām darbībām, sniedzama nepieciešamā palīdzība

Izdoti saskaņā ar

Bērnu tiesību aizsardzības

likuma 51.panta otro daļu

1. Šie noteikumi nosaka kārtību, kādā bērnam, kurš ir prettiesisku darbību — noziedzīga nodarījuma, ekspluatācijas, seksuālas izmantošanas, vardarbības vai jebkādas citas nelikumīgas, cietsirdīgas vai cieņu aizskarošas darbības (turpmāk — vardarbība) — upuris, par valsts budžeta līdzekļiem sniedzama nepieciešamā palīdzība, lai viņš atgūtu fizisko un psihisko veselību un integrētos sabiedrībā.

2. Bērnam, kurš cietis no vardarbības, bez maksas sniedzami šādi ārstniecības un medicīniskās rehabilitācijas pakalpojumi:

2.1. neatliekamā medicīniskā palīdzība tajā laikā un vietā, kur tā nepieciešama, normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā;

2.2. veselības aprūpes pakalpojumu minimums Ministru kabineta noteikumos par veselības aprūpes finansēšanu noteiktajā kārtībā;

2.3. veselības aprūpes pakalpojumi papildus veselības aprūpes minimumā noteiktajam apjomam un veselības aprūpes pakalpojumi bērnam, kurš nav slimokases dalībnieks, labklājības ministra noteiktajā kārtībā.

3. Sociālās rehabilitācijas pakalpojumi bērnam sniedzami dzīvesvietā vai rehabilitācijas institūcijā bez maksas labklājības ministra noteiktajā kārtībā un finansējami no valsts budžeta. Ja saskaņā ar psihologa vai sociālā darbinieka atzinumu nepieciešams, lai kopā ar bērnu rehabilitācijas institūcijā uzturas kāds no ģimenes locekļiem vai persona, kas bērnu aprūpē, šīs personas uzturēšanās attiecīgajā institūcijā arī finansējama no valsts budžeta līdzekļiem.

4. Ja ārstniecības vai medicīniskās rehabilitācijas institūcijā sniegta palīdzība bērnam, kuram konstatētas iespējamās vardarbības sekas, administrācija nekavējoties par to ziņo policijai un bērna dzīvesvietas bāriņtiesai (pagasttiesai).

5. Ja bāriņtiesa (pagasttiesa) saņēmusi informāciju par bērnu, kurš cietis no svešu personu vai vecāku vardarbības, tā nekavējoties gādā, lai bērns saņemtu nepieciešamo palīdzību, informē bērna vecākus vai aizbildņus par iespējām saņemt rehabilitācijas pakalpojumus un kārtību, kādā šie pakalpojumi tiek sniegti, kā arī seko rehabilitācijas procesam, līdz tas noslēdzies un bērnam pēc iespējas novērstas vardarbībā gūtās traumas sekas.

6. Ja bāriņtiesai (pagasttiesai) radušās aizdomas par to, ka bērns cietis no vecāku vardarbības, tā pēc tam, kad bērns saņēmis nepieciešamo ārstēšanu un medicīnisko rehabilitāciju, nosūta bērnu pie psihologa vai sociālā darbinieka,